

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Kuchynky a soudců JUDr. Václava Roučky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: P.K.**, bytem ..., *zastoupeného Mgr. Václavem Voříškem, advokátem se sídlem Ledčická 649/15, Praha 8 - Dolní Chabry*, proti **žalovanému: Městský úřad Nýřany**, se sídlem Benešova tř. 295, Nýřany, v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu,

t a k t o :

I. Zásah žalovaného spočívající ve zveřejňování osobních údajů žalobce na webových stránkách města Nýřany dostupných na URL <http://www.nyransy.cz/>, a to konkrétně žalobcova jména a příjmení, data narození, adresy trvalého pobytu a e-mailové adresy v žádosti o informace žalobce ze dne 14. 7. 2017 a poskytnutí informací žalovaným ze dne 14. 7. 2017, č.j. EO-SLÁ/20181/2017, byl nezákonný.

II. Řízení o žalobě v části, aby žalovanému bylo zakázáno pokračovat ve zveřejňování osobních údajů žalobce na webových stránkách města Nýřany dostupných na URL <http://www.nyransy.cz/>, a to konkrétně žalobcova jména a příjmení, data narození, adresy trvalého pobytu a e-mailové adresy v žádosti o informace žalobce ze dne 14. 7. 2017 a poskytnutí informací žalovaným ze dne 14. 7. 2017, č.j. EO-SLÁ/20181/2017, se zastavuje.

III. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 12.200,- Kč k rukám zástupce žalobce Mgr. Václava Voříška do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

Na webových stránkách města Nýřany dostupných na URL <http://www.nyrany.cz/> byl zveřejněn dokument obsahující žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., kterou žalobce podal dne 14. 7. 2017, a poskytnutí požadovaných informací žalovaným ze dne 14. 7. 2017, č.j. EO-SLÁ/20181/2017, a to včetně žalobcova jména a příjmení, data narození, adresy trvalého pobytu a e-mailové adresy.

Pravidla pro poskytování informací jsou upravena zákonem č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon č. 106/1999 Sb.*“ nebo „*InfZ*“). Práva a povinnosti při zpracování osobních údajů jsou upravena zákonem č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon č. 101/2000 Sb.*“).

II. Žaloba

V žalobě se namítá, že žalovaný na svých webových stránkách dostupných na doméně www.nyrany.cz zveřejňuje dokument obsahující žalobcovo jméno, příjmení, datum narození, adresu trvalého pobytu, e-mail (který je taktéž tvořen jménem a příjmením žalobce). Předmětný dokument je v době podání žaloby volně dostupný na URL http://www.nyrany.cz/e_download.php?file=data/povinne_informace/poskytnuteinformace_28.pdf&original=%C5%BD%C3%A1dost%20o%20informaci.pdf. Odkaz na tento dokument je na webových stránkách žalovaného v době podání žaloby uveden v sekci „Poskytnuté informace“ (URL: <http://www.nyrany.cz/urad-2/povinne-informace/>).

Jedná se o žádost o informace žalobce podle zákona č. 106/1999 Sb. ze dne 14. 7. 2017 a o poskytnutí požadovaných informací žalovaným na tuto žádost ze dne 14. 7. 2017, č.j. EO-SLÁ/20181/2017. Zveřejněním tohoto dokumentu žalovaný zřejmě zamýšlel splnit svou povinnost dle § 5 odst. 3 InfZ, tj. zveřejnit poskytnuté informace. Podstatné je, že v takovém případě je nutné zveřejňované informace anonymizovat, k čemuž v tomto případě zčásti došlo špatně (str. 4; „začerněný“ text lze přečíst tak, že je zkopírován a poté vložen do libovolného textového editoru, např. poznámkový blok, Word), zčásti vůbec (str. 1 – 3).

Zákon č. 106/1999 Sb. a ani zákon č. 101/2000 Sb. povinný subjekt neopravňuje k tomu zveřejňovat osobní údaje žadatelů o informace. Povinný subjekt je povinen toliko zveřejnit anonymizované poskytnuté informace. Zákon č. 101/2000 Sb. přitom v § 5 odst. 1 písm. f) jednoznačně stanoví, že „*správce je povinen zpracovávat osobní údaje pouze v souladu s účelem, k němuž byly shromážděny. Zpracovávat k jinému účelu lze osobní údaje jen v mezích ustanovení § 3 odst. 6, nebo pokud k tomu dal subjekt údajů předem souhlas.*“ Osobní údaje žalobce nebyly žalovaným shromážděny za účelem jejich zveřejnění, ale toliko za účelem provedení neveřejného řízení o žádosti o informace. Za zpracování se pak podle § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. rozumí „*jakákoliv operace nebo soustava operací, které správce nebo zpracovatel systematicky provádějí s osobními údaji, a to automatizovaně nebo jinými prostředky. Zpracováním osobních údajů se rozumí zejména shromažďování, ukládání na nosiče informací, zpřístupňování, úprava nebo pozměňování, vyhledávání, používání, předávání, šíření, zveřejňování, uchovávání, výměna, třídění nebo kombinování, blokování a likvidace.*“.

Žalobce nedal souhlas ke zveřejnění či zpřístupnění svých osobních údajů při podání předmětné žádosti o informace. Zveřejňování osobních údajů žalobce bez jeho souhlasu na oficiálních webových stránkách žalovaného je v rozporu s § 5 odst. 1 písm. f) a odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. a § 8a zákona č. 106/1999 Sb., jakož i s čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a čl. 2 odst. 3 Ústavy České republiky.

Žalobce se o zveřejňování svých osobních údajů na webových stránkách žalovaného dozvěděl dne 28. 4. 2018 od svého blízkého přítele.

Žalobce považuje zveřejňování svých osobních údajů na internetu, nadto v souvislosti s podanou žádostí o informace, za závažný zásah do svého soukromí a práva na ochranu osobních údajů. Porušována je též zásada neveřejnosti správního řízení o žádosti o informace, dále je zasahováno do právní jistoty žalobce. Žalobce totiž legitimně očekával, že nebude zveřejněna informace o tom, že podal žádost o informaci, a to spolu s jeho osobními údaji, když Ministerstvo vnitra v Metodickém doporučení k postupu povinných subjektů podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, vydaném Odborem veřejné správy, dozoru a kontroly k ust. § 5 odst. 3 informačního zákona, výslovně uvádí, že osobní údaje žadatele je při postupu dle § 5 odst. 3 InfZ nutné anonymizovat (str. 59).

Žalovaný nadto nezveřejnil pouze informaci o tom, že žalobce podal žádost o informaci, ale zveřejnil celou žádost o informaci i s údaji o tom, jakým dalším správním orgánům tuto žádost zaslal. Někdo by přitom s ohledem na citlivost tématu vymáhání nedoplatků a množství požádaných povinných subjektů mohl tuto „hromadnou“ žádost označit za obstrukci. Přitom záměr žalobce byl ve veřejném zájmu, neboť žalobce shromažďoval podklady k posouzení toho, které správní orgány postupují při vymáhání daňových nedoplatků v rozporu se zákonem, neboť vymáhají často bagatelní nedoplatky na pokutách za přestupky pomocí soudního exekutora.

Zveřejňováním osobních údajů žalobce na internetu přitom nepochybně dochází k přímému a závažnému zásahu do jeho osobní sféry, neboť díky žalovanému se může každý, kdo např. zadá příslušný výraz do vyhledávače Google, nebo kdo si prohlíží oficiální webové stránky žalovaného, seznámit s tím, jak se žalobce jmenuje, jak je starý, kdy má narozeniny, kde má trvalý pobyt, jaký používá e-mail, jakož se může seznámit též s tím, že žádal o informace a co bylo předmětem jeho žádosti, která může být těmi, kdo neznají motivaci k takovému dotazu, vnímána jako nevhodná, obtěžující, případně narušující pokojný stav místního uspořádání existujících vztahů.

V žalobě proto žalobce navrhl vydání tohoto rozsudku:

I. Žalovanému se zakazuje pokračovat ve zveřejňování osobních údajů žalobce na webových stránkách města Nýřany dostupných na URL <http://www.nyrany.cz/>, a to konkrétně žalobcova jména a příjmení, data narození, adresy trvalého pobytu a e-mailové adresy v žádosti o informace žalobce ze dne 14. 7. 2017 a poskytnutí informací žalovaným ze dne 14. 7. 2017, č.j. EO-SLÁ/20181/2017, a alternativně (in eventum):

II. Zásah žalovaného spočívající ve zveřejňování osobních údajů žalobce na webových stránkách města Nýřany dostupných na URL <http://www.nyrany.cz/>, a to konkrétně žalobcova jména a příjmení, data narození, adresy trvalého pobytu a e-mailové adresy v žádosti o

informace žalobce ze dne 14. 7. 2017 a poskytnutí informací žalovaným ze dne 14. 7. 2017, č.j. EO-SLÁ/20181/2017, byl nezákonný.

III. Vyjádření žalovaného správního orgánu

K žalobě se Městský úřad Nýřany vyjádřil tak, že žalobce nesprávně uvádí žalovaného Městský úřad Nýřany, neboť vlastníkem domény a správcem inkriminovaných webových stránek není (a nemůže být, neb není právním subjektem), tím je město Nýřany. Žalovaný tu mimo jiné odkazuje na § 2 odst. 1 InfZ. Stejně tak je uvedeno na stránkách samých, že jde o oficiální stránky města Nýřany - <http://www.nyrany.cz/mesto/> (uvedeno vždy na webu vpravo nahoře) nebo tamtéž úplně dole v prohlášení provozovatele.

Žalovaný již napravil své pochybení, když zveřejnil na webu <http://www.nyrany.cz/mesto/> (nedopatřením spočívajícím v lidském selhání při zveřejňování) konkrétní osobní údaje žalobce. K odstranění (začerněním) konkrétních osobních údajů došlo bezprostředně poté, co bylo město, respektive žalovaný na skutečnost upozorněn, bohužel se tak stalo (4. 6. 2018) až po obdržení výše uvedené žaloby od krajského soudu. Nikoliv tedy na upozornění či žádost žalobce, či jiné osoby (žalobce o pochybení žalovaného věděl minimálně od 28. 4. 2018), což by zcela jistě vedlo v daném případě k daleko jednodušší, rychlejší a smysluplnější nápravě, než je navrhováno v petitu.

Skutečně se jednalo o informace zveřejňované dle zákona č. 106/1999 Sb., respektive o zveřejňování poskytnutých informací dle § 5 tohoto zákona, kdy se žalobce dožadoval poskytnutí informací patrných (zveřejněných) stále zde: http://www.nyrany.cz/e_download.php?file=data/povinne_informace/poskytnuteinformace_3_9.pdf&original=IMG_0002.pdf. Žádané informace byly žalobci obratem sděleny a v souladu se zákonem i zveřejněny, avšak částečně chybně, kdy informace byla omylem (lidským selháním) anonymizována jen z části, a to pouze na zveřejněné (zaslané) odpovědi, nikoli však na zveřejněné - podané žádosti žalobce. Na zveřejněné žádosti o informaci skutečně nedopatřením zůstaly osobní údaje žadatele - žalobce čitelné (a to bohužel až do doby, kdy byl úřad na pochybení upozorněn podanou žalobou).

Zveřejněny byly a stále jsou jen 3 strany dokumentů, vždy však jedině a pouze ve formátu *.pdf*, což je patrné i ze žalobcem uvedeného odkazu. Tedy nikoliv 4 strany, jak uvádí žalobce s tím, že čtvrtou stranu zveřejněného dokumentu (respektive tam začerněné údaje) lze údajně přechýst tak, že je lze vložit a následně si přechýst v libovolném textovém editoru. Výsledek kopírování z ke zveřejňování použitého formátu (*.pdf*) a vložení začerněného textu do textového editoru zůstane totiž vždy nečitelný.

Pochybení spočívající v uveřejnění osobních údajů žalobce bylo sice v rozporu se zákonem č. 101/2000 Sb. i Metodickým doporučením k postupu povinných subjektů podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, vydaným Odborem veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra (2015) k ust. § 5 odst. 3 informačního zákona (dále jen „metodika“). Nicméně k pochybení žalovaného došlo jeho omylem při zveřejňování, bez jakéhokoli cíle, úmyslu, záměru jakkoliv žalobce poškodit. Tvrzení žaloby v těchto bodech žalovaný považuje za spekulace a konspirační teorie. Žalovaný nikdy ze své libovůle a záměrně nezpracovává data (ani nezveřejňuje), aby k tomu neměl zákonnou oporu

(povinnost či důvod), už pouze z prostého důvodu, že by si „přidělával práci“. Žalovaný činí pouze to, co mu ukládá zákon. V tomto případě informaci poskytnout, pokud je žádost o ni podána v souladu se zákonem a pokud ji poskytnout dle zákona lze, ze stejného důvodu ji pak zveřejnit.

V žádném případě žalovanému nepřísluší spekulovat při poskytování informace a zveřejnění dle zákona o tom, k jakému účelu, cíli nebo i rozmaru žadatel informaci požaduje a jak s ní pak případně dále naloží. Poskytnutá informace je pak ze zákona zveřejněna v souladu s metodikou (*„nejjednodušší je zveřejnit dopis, jímž byla žádost vyřízena a jenž zahrnuje poskytnuté informace, případně všechny jeho přílohy (poskytované informace) a případně též žádost o poskytnutí informací“*) spolu s žádostí o ní zejména proto, aby dávalo její zveřejnění vůbec nějaký smysl. Žalovaný provádí zveřejnění nikoliv proto, aby někomu jinému vnucoval jakýkoliv názor, někoho poškozoval, nebo ji z důvodu, že byla adresována více subjektům, označil za obstrukci, to jsou jen konstrukce žalobce.

Závěrem žalovaný konstatuje, že své pochybení spočívajícím v nahodilém, nezáměrném, necíleném, ojedinělém zveřejnění osobních údajů žalobce napravit, a to ihned po té, co byl o svém pochybení zpraven.

IV. Replika

V replice žalobce k námitce nedostatku pasivní legitimace odkázal na poměrně bohatou judikaturu v obdobných věcech. Pasivně legitimovaným je právě žalovaný a nikoliv územně samosprávný celek (obec) Nýřany, neboť se jedná o nezákonný zásah povinného subjektu – žalovaného, který vyřizoval žalobcovu žádost o informace – jednalo se o plnění povinnosti zveřejnit poskytnuté informace dle § 5 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. Povinným subjektem, který obdržel a vyřizoval žalobcovu žádost o informace, je přitom nesporně žalovaný, jak vyplývá již ze skutečnosti, že poskytnutí informací vyřizovala paní H.S., vedoucí ekonomického odboru žalovaného. Žalovaný si rovněž poněkud rozporuje, na jednu stranu tvrdí, že žalováno by mělo být město Nýřany, na druhou stranu však současně uvádí, že pochybení bylo na jeho straně a bezprostředně po upozornění jej napravit.

Je dále irelevantní, kdo je vlastníkem domény a kdo je správcem inkriminovaných webových stránek, protože odpovědnost žalovaného za ochranu jím zpracovávaných osobních údajů je objektivní. Je přitom zjevné, že byť žalovaný není vlastníkem a případně ani správcem webových stránek, nepochybně zde dochází ke zveřejňování osobních údajů žalobce, které získal žalovaný v rámci výkonu své pravomoci a to v rámci poskytnutí informací, které měl žalovaný podle zákona povinnost na internetu zveřejnit a to na webové stránce, kterou k plnění této povinnosti žalovaný zjevně dlouhodobě využívá. Bylo by absurdní a v rozporu s požadavkem spravedlnosti umožnit žalovanému zprostit se odpovědnosti ničím nepodloženým tvrzením, že předmětné webové stránky nespravuje (navíc aniž by současně uvedl, kdo tedy webové stránky spravuje a kdo správci případně dává pokyny a materiály ke zveřejnění, kdo správce webových stránek odměňuje atp.).

K výtce, že žalobce žalovaného nejprve nekontaktoval s neformální žádostí o odstranění osobních údajů, žalobce uvádí, že žádnou takovou žádost podle platné právní úpravy ani podle judikatury podat nemusel. S ohledem na okolnosti případu žalobce považuje

podání žaloby za efektivní prostředek ochrany jeho práv, když již podání žaloby mělo na žalovaného pozitivní efekt, neboť obratem odstranil jeho osobní údaje a do budoucna se obdobných pochybení nejspíše vyvaruje.

Žalovaný dále sporuje, že by bylo možné zkopírovat osobní údaje žalobce ze str. 4 zveřejněného dokumentu, které jsou začerněné, a tedy na první pohled anonymizované. Není tomu tak, protože, jak již žalobce uvedl v žalobě, tento začerněný text lze označit, zkopírovat a poté „odanonymizovat“ vložení do libovolného textového editoru, např. Word, poznámkový blok atp.

Žalovaný sice dále uvádí, že ke zveřejnění osobních údajů žalobce došlo „omylem“, nicméně je zvláštní, že mělo dojít k „ojedinělému lidskému selhání“, tedy zveřejnění osobních údajů, právě v případě žalobce, který je žalovanému nepochybně znám z jeho úřední činnosti. Žalobci se to tedy jako náhoda nejeví, když v desítkách či stovkách dalších případů k žádnému pochybení nedošlo. K úvaze žalovaného, že by osobní údaje nezveřejňoval bez zákonného podkladu, protože by si přidělával práci, žalobce uvádí, že se jedná nelogickou úvahu, neboť žalovaný si naopak ulehčil práci tím, že zveřejněný dokument neanonymizoval, neboť se nemusel věnovat anonymizaci a dokument zveřejnil v podstatě tak, jak jej vytvořil.

Žalobce zaregistroval, že žalovaný od nezákonného zásahu upustil, a proto navrhuje vydání tohoto rozsudku:

Zásah žalovaného spočívající ve zveřejňování osobních údajů žalobce na webových stránkách města Nýřany dostupných na URL <http://www.nyransy.cz/>, a to konkrétně žalobcova jména a příjmení, data narození, adresy trvalého pobytu a e-mailové adresy v žádosti o informace žalobce ze dne 14. 7. 2017 a poskytnutí informací žalovaným ze dne 14. 7. 2017, č.j. EO-SLÁ/20181/2017, byl nezákonný.

V. Posouzení věci krajským soudem

Podle § 82 s. ř. s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.

Podle § 87 odst. 2 věty první s. ř. s. soud rozsudkem určí, že provedený zásah byl nezákonný, a trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování, zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikáže, aby, je-li to možné, obnovil stav před zásahem.

V daném případě se žalobce v žalobě domáhal vydání jak konstitutivního, tak deklaratorního výroku. V průběhu řízení žalobce pro chování žalovaného vzal podanou žalobu zpět co do konstitutivního výroku a setrval na ní toliko co do deklaratorního výroku.

Pokud jde o otázku pasivní procesní legitimace, je soud zajedno s žalobcem a na jeho argumentaci v replice odkazuje.

Ve shodě s žalobcem má soud za to, že věc vedená u zdejšího soudu pod sp. zn. 30A 112/2018 je obdobná s věcí, o níž rozhodl Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 29. 6. 2017, č.j. 8A 46/2017-27. V tomto rozsudku dospěl Městský soud v Praze zejména k tomuto názoru: *„Jakkoliv je zřejmá existence povinnosti žalovaného jako povinného subjektu zveřejnit informaci poskytnutou na žádost, nijak se tato povinnost netýká zveřejnění osobních údajů žadatele. Naopak, ohledně jejich zveřejnění musí povinný subjekt respektovat omezení, stanovená v ust. § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím, odkazující na normy zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, které však žádné zveřejnění osobních údajů žadatele o informace neumožňují. Za tohoto stavu věci musel soud dospět k závěru, že zveřejněním osobních údajů žalobce došlo k nezákonnému zásahu do jeho práv, a žaloba na ochranu před takovým zásahem byla podána důvodně.“*

Uvedený názor Městského soudu v Praze založil soudní praxi, která byla akceptována a dále rozvinuta zdejším soudem v rozsudku ze dne 18. 4. 2018, č.j. 30A 230/2017-56, Krajským soudem v Českých Budějovicích v rozsudku ze dne 18. 4. 2018, č.j. 51A 72/2017-36, Krajským soudem v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 25. 4. 2018, č.j. 65A 5/2018-39, a Krajským soudem v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci v rozsudku ze dne 16. 5. 2018, č.j. 59A 6/2018-49. Názor vyjádřený v posledně uvedeném rozsudku byl následně aprobován Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 21. 8. 2018, č.j. 9 As 198/2018-37.

V daném případě se k předmětné žádosti a odpovědi na ni vztahují čtyři strany textu. Žalobce uvádí, že k anonymizaci nedošlo u žádné z nich. Žalovaný správní orgán připouští pochybení u tří stran, ale u čtvrté strany namítá odstranění konkrétních osobních údajů začerněním. Soud tedy použil návod žalobce, že tento začerněný text lze označit, zkopírovat a poté „odanonymizovat“ vložením do libovolného textového editoru, např. Word, poznámkový blok atp.: *„soud může sám vyzkoušet, zda lze např. v programu Adobe PDF Reader zkopírovat začerněný text na str. 4 a zda jej lze poté vložit např. do poznámkového bloku a zda takto vložený text představuje osobní údaje žalobce“*. Z provedeného pokusu vyplynulo, že tímto postupem se k začerněným osobním údajům žalobce mohl bez problémů dostat prakticky kdokoli. Za této situace nebylo třeba nařizovat jednání a provádět dokazování. Lze tak uzavřít, že žalovaný správní orgán ani u jedné ze čtyř stran textu nesplnil svou povinnost anonymizovat výše uvedené osobní údaje žalobce.

I na toto jednání žalovaného správního orgánu, jež bylo tímto prokázáno, lze tak aplikovat názor obsažený v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 8. 2018, č.j. 9 As 198/2018-37:

„[24] Umístění osobních údajů na web neomezeně přístupný třetím osobám, který stěžovatel provozoval a podléhal jeho kontrole, tj. byl schopen ovlivnit jeho obsah a udržování těchto údajů přístupnými, lze jednoznačně podřadit pod pojem zpracování osobních údajů ve smyslu § 4 písm. e) zákona o ochraně osobních údajů. Jinými slovy, tímto technickým postupem za využití počítače a počítačové sítě dojde ke zpracování informace, které vyústí v její zpřístupnění blíže neurčenému okruhu osob na webové stránce, čímž se naplní všechny znaky zpracování osobních údajů (blíže viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 7. 2018, č. j. 3 As 3/2017 - 38). Umístěním dokumentu *„Žádosti podané a vyřízené v režimu zák. č. 106/1999 Sb.“*, který obsahoval osobní údaje žalobce, na webových stránkách stěžovatele,

proto došlo k jejich zveřejnění ve smyslu § 4 písm. e) zákona o ochraně osobních údajů. V daných souvislostech je bezpředmětné, prostřednictvím kolika odkazů bylo možné dokument nalézt. Podstatný je konečný důsledek, tedy že ke zveřejnění došlo, následkem čehož kterákoli třetí osoba mohla dané údaje získat, a proto byl posuzovaný zásah zaměřen přímo proti žalobci.

[25] Z výše uvedeného vyplývá, že stěžovatel byl při zpracování a zveřejnění osobních údajů, které získal v řízeních o žádostech o poskytnutí informací jejich správcem ve smyslu § 4 písm. j) zákona o ochraně osobních údajů. Vztahovaly se tak na něj povinnosti vyplývající ze zákona o ochraně osobních údajů. Tento zákon spočívá na tzv. zásadě omezení účelem, která je vyjádřena v § 5 odst. 1 písm. a), d), f), g) a h). Osobní údaje musejí být shromažďovány pro stanovené účely, výslovně vyjádřené a legitimní a nesmějí být dále zpracovávány způsobem neslučitelným s těmito účely. Současně osobní údaje nesmějí být zpracovávány pro (sekundární) účely neslučitelné s primárním účelem, přičemž slučitelnost je třeba vnímat úzce coby „přímou souvislost“ s původním účelem.

[26] Ve smyslu výše uvedené zásady je třeba nejprve určit, zda stěžovatel splnil povinnosti z ní vyplývající, a to shromažďovat osobní údaje a zpracovávat je v souladu se stanoveným účelem. Žalobce při podání žádosti o poskytnutí informací postupoval dle § 14 zákona o svobodném přístupu k informacím. Dle odstavce 2 tohoto ustanovení musí být z žádosti zřejmé, *[k]terému povinnému subjektu je určena, a že se žadatel domáhá poskytnutí informace ve smyslu tohoto zákona. Fyzická osoba uvede v žádosti jméno, příjmení, datum narození, adresu místa trvalého pobytu nebo, není-li přihlášena k trvalému pobytu, adresu bydliště a adresu pro doručování, liší-li se od adresy místa trvalého pobytu nebo bydliště.* Žadatel je povinen osobní údaje do žádosti uvést proto, aby tato mohla být ve smyslu zákona vyřízena. Anonymizované žádosti o poskytnutí informace správní orgány nevyřizují. Osobní údaje však byly stěžovateli poskytnuty výhradně pro potřeby identifikace žadatele a vedení řízení o podané žádosti, přičemž tento účel byl plně zkonsumován již vyřízením žádosti. Jakékoliv další zpracování (zveřejňování) takto získaných osobních údajů zákon nepředpokládá, a k dosažení popsaného účelu to není jakkoliv nezbytné. Následné zveřejnění osobních údajů za účelem informování zastupitelstva kraje o počtu a vyřízení žádostí tedy nepochybně překračovalo stanovený účel, pro který mohl stěžovatel dané osobní údaje zpracovávat, čímž došlo k porušení práv žalobce.

[27] Mimo rámec účelu, pro nějž byly shromážděny, by bylo možné osobní údaje dle druhé části § 5 odst. 1 písm. f) zákona o ochraně osobních údajů dále zpracovat v mezích § 3 odst. 6 tohoto zákona, nebo pokud k tomu dal subjekt údajů předem souhlas. Ani jedna z těchto situací v projednávaném případě nenastala, neboť § 3 odst. 6 se týká správců, jimž jsou stanoveny speciální povinnosti s ohledem na předmět jejich činnosti (plnění úkolů veřejného pořádku a bezpečnosti státu), a k udělení souhlasu ze strany žalobce nedošlo. Obdobný přístup zastává i správní praxe, např. rozhodnutí Úřadu na ochranu osobních údajů ve věcech SPR-5205/11 a SPR-0097/09, podle něhož údaje žadatelů o informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím nesmějí být následně na webových stránkách povinné osoby (tj. správce údajů) zveřejněny bez souhlasu subjektu údajů.“.

Žalovaný rovněž namítá, že nejednal úmyslně – zveřejnění osobních údajů žalobce bylo nezáměrným, necíleným a ojedinělým pochybením. K tomu může soud pouze podotknout, že zavinění není pojmovým znakem nezákonného zásahu správního orgánu ve smyslu § 82 a násl. s. ř. s.

VI. Celkový závěr a náklady řízení

Ve vztahu k požadavku na vydání deklaratorního výroku, v kterémžto rozsahu byla žaloba shledána důvodnou, soud podle § 87 odst. 2 věty první s. ř. s. určil, že provedený zásah byl nezákonný.

Ve vztahu k požadavku na vydání konstitutivního výroku, v kterémžto rozsahu byla žaloba vzata zpět, soud řízení podle § 47 písm. a) s. ř. s. zastavil.

Účastníci řízení souhlasili s rozhodnutím soudu o věci samé bez jednání.

Podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s. žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno [věta první], avšak vzal-li navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení [věta druhá].

Vzhledem k uvedenému má žalobce proti žalovanému správnímu orgánu právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem v celkové výši **12.200,- Kč**, skládající se ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu ve výši 2.000,- Kč, z odměny advokáta za tři úkony právní služby po 3.100,- Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu (9.300,- Kč) a z náhrady hotových výdajů – výdajů na vnitrostátní poštovné, místní hovorné a přepravné za tři úkony právní služby po 300,- Kč podle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu (900,- Kč). Za úkony právní služby podle § 11 odst. 1 advokátního tarifu se považují 1) převzetí a příprava zastoupení, 2) žaloba a 3) replika. Ke splnění povinnosti nahradit náklady řízení bylo žalovanému určeno platební místo podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. a stanovena přiměřená lhůta podle § 160 odst. 1 části věty za středníkem o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. (s přihlédnutím k možnostem žalovaného tuto platbu realizovat).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V Plzni dne 26. září 2018

JUDr. PhDr. Petr KUCHYNKA, Ph.D. v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: L. K.